

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

17. kos.

V LJUBLJANI, DNE 9. JANUARJA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

60. Zakon o pogodbi o trgovini in plovitvi med kraljevino Jugoslavijo in republiko Češkoslovaško.
61. Pravilnik za izvrševanje invalidskega zakona.
62. Odločba o ustanovitvi finančnih inspektoratov.
63. Naredba o poslovanju finančnih inspektoratov.

64. Ustanovitev odsekov za carine pri finančnih direkcijah.
65. Organizacija občega oddelka ministrstva za finance.
66. Ustanovitev odsekov pri oddelku za carine ministrstva za finance.
Razne objave iz «Službenih Novin».

Zakoni in kraljevske uredbe.

60.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za zunanje posle, Našega ministra pravde in Našega ministra za trgovino in industrijo po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

**o pogodbi o trgovini in plovitvi,
sklenjeni v Pragi dne 14. novembra 1928.,
med kraljevino Jugoslavijo in republiko
Češkoslovaško,***

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva pogodba o trgovini in plovitvi med kraljevino Jugoslavijo in republiko Češkoslovaško, sklenjena v Pragi dne 14. novembra 1928., ki se glasi:

Pogodba

o trgovini in plovitvi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Češkoslovaško.

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev na eni strani in predsednik republike Češko-

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 15. novembra 1929., št. 268/CVIII. — Pogodba je priobčena v srbskem in v češkem jeziku.

slovaške na drugi strani, prešinjena z enako željo, razviti trgovinske odnose kakor tudi gospodarsko sodelovanje med svojima državama in postaviti s tem trdno osnovo prijateljskim vezem, ki ju družijo, sta se odločila, skleniti pogodbo o trgovini in plovitvi, ter sta imenovala v ta namen:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev:

drja. Milana Todorovića, univerzitetnega profesorja,

predsednik republike Češkoslovaške:

drja. Julija Friedmanna, šefa narodno-gospodarske sekcije ministrstva za zunanje posle, ki sta dogovorila po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in predpisni obliki, to-le:

Člen 1.

Z državljani ene stranke pogodnice je postopati na ozemlju druge stranke pogodnice v vsakem pogledu, zlasti pa glede nastopa in opravljanja trgovine, obrta in plovitve, popolnoma tako kakor z državljani naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Dravljani ene stranke pogodnice smejo prav tako kakor pripadniki države, uživajoče največje ugodnosti, svobodno prihajati na ozemlje druge stranke pogodnice, tam bivati in se nastanjevati kakor tudi vsak čas svobodno zapustiti to ozemlje, če se ravna po veljavnih zakonih in predpisih. Pri tem se jim ne nalagajo druge ne težje obče ali krajeve omejitve ali takse kakršne koli vrste nego one, ki so jim zavezani ali jim bodo zavezani pripadniki države, uživajoče največje ugodnosti. Zaradi bivanja na ozemlju druge stranke pogodnice jim ni nalagati nikakršne javne takse.

Dravljani ene stranke pogodnice uživajo na ozemlju druge stranke pogodnice pravno zaščito

kakor lastni državljani ter imajo svoboden pristop k sodiščem in administrativnim oblastvom. Na ozemlju druge stranke pogodnice jim gre popolna svoboda, imeti, jemati v zakup in prihajati v posest premične in nepremične imovine, pridobivati lastnino z nakupom, daritvijo, nasledstvom, oporoko ali kakorkoli drugače ter razpolagati z njo, vse to ob pogojih, odrejenih za pripadnike katerekoli druge države v zakonih in predpisih one stranke pogodnice, na katere ozemlju je imovina.

Člen 2.

Delniškimi in ostalimi trgovskim družbam vsake vrste, v številni industrijske, finančne, transportne, plovitvene in zavarovalne družbe, ki imajo sedež na ozemlju ene stranke pogodnice in ki so tam pravno ustanovljene po zakonih te stranke pogodnice, se priznava obstoj tudi na ozemlju druge stranke pogodnice. Uveljavljati smejo tudi na ozemlju te druge stranke pogodnice, če se ravna po njenih zakonih in predpisih, vse svoje pravice pred sodišči in administrativnimi oblastvi, zlasti pa nastopati pred sodišči in voditi tam pravde kot tožeča ali tožena stranka.

Zgoraj navedenim družbam, ki so pravno ustanovljene na ozemlju ene stranke pogodnice in ki namerjajo, ko stopi ta pogodba v veljavo, razširiti svoje poslovanje tudi na ozemlje druge stranke pogodnice, pa bi jim bilo treba v ta namen posebne dovolitve, se priznava pravica poslovanja po zakonih in predpisih, veljavnih v dotični državi. Z družbami, ki jim je že priznana pravica poslovanja, je postopati kakor z družbami naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Člen 3.

Trgovci, industrijci in ostali pridobitniki, ki so državljani ene stranke pogodnice in dokažejo z legitimacijsko karto, izdano od pristojnih oblastev njih države, da imajo tam pravico, izvrševati trgovino ali obrt, in da tam plačujejo z zakonom odrejene davke in davščine, so upravičeni, na ozemlju druge stranke pogodnice — če spoštujejo tam veljavne zakone in predpise — osebno ali po trgovinskih potnikih, ki so v njih službi, nakupovati blago pri trgovcih ali pri osebah, ki proizvajajo blago; prav tako imajo pravico, sprejemati naročila, tudi na vzorce, od trgovcev v njih trgovinskih lokalih ali od oseb, v katerih podjetju se rabi ponujeno blago.

Te osebe imajo pravico, nositi s seboj vzorce ali modele, ne pa blaga.

Legitimacijske karte se morajo ujemati z obrazcem, ki je določen v mednarodnem sporazumu o uprostitvi carinskih formalnosti, sklenjenem v Ženevi dne 3. novembra 1923. Te legitimacijske karte so oproščene konzularnih in drugih viz.

Odredbe tega člena ne veljajo za ambulantni obrt in za krošnjarjenje kakor tudi ne za iskanje naročil pri osebah, ki se ne bavijo ne s trgovino ne z obrtom ne z industrijo. Stranki pogodnici si pridružujeta v tem pogledu popolno svobodo svojega zakonodajstva.

Člen 4.

Državljanom ene stranke pogodnice ni nalagati na ozemlju druge stranke pogodnice bremen ali davkov, davščin ali taks kakršne koli vrste, drugačnih ali večjih, nego so one, ki se nalagajo ali se bodo nalagale lastnim državljanom.

Prav to velja za družbe, o katerih govori člen 2. te pogodbe.

Člen 5.

Državljanom ene stranke pogodnice so oproščeni na ozemlju druge stranke pogodnice vsake osebne vojaške službe pri vojski, mornarici ali zrakoplovstvu kakor tudi pri ostalih vojaških ali po vojaško organiziranih institucijah, odrejenih za vzdrževanje javnega reda in notranje varnosti države. Oproščeni so vseh bremen, ki se nalagajo za odkup od osebne službe. Zavezani pa so vsem ostalim bremenom in dolžnostim, razen osebne vojaške službe (kakor n. pr. nastanjanje vojske, dajanje priprave itd.) v obsegu in po zakonih in predpisih, ki se uporabljajo na lastne državljanke.

Člen 6.

Stranki pogodnici izjavljata pripravljenost, urediti s posebnim sporazumom zaposlovanje delavcev in nameščencev, državljanov ene stranke pogodnice, na ozemlju druge stranke pogodnice in urediti tudi njih socialno zavarovanje.

Člen 7.

Stranki pogodnici ne bosta ovirali medsebojnega trgovinskega prometa s specialnimi ukrepi, zlasti pa ne z uvoznimi ali izvoznimi prepovedmi.

Vendar pa si pridržujeta stranki pogodnici pravico, prepovedati ali omejiti uvoz in izvoz, če veljajo take prepovedi ali omejitve istočasno tudi za vse druge države ali za države, v katerih so isti pogoji, in sicer:

- 1.) iz razlogov javne varnosti;
- 2.) iz moralnih ali humanitarnih razlogov;
- 3.) če gre za trgovino z orožjem, strelivom in vojnimi materiali ali v izjemnih razmerah z vsemi ostalimi vojnimi potrebščinami;
- 4.) če gre za zaščito javne zdravstvenosti ali za zaščito živali ali rastlin zoper bolezni, mrčes in škodljive zajedavce;
- 5.) zaradi zaščite narodne umetniške, zgodovinske ali arheološke imovine;
- 6.) če gre za prepoved ali omejitev prometa z zlatom, srebrom, kovanim ali papirnatim denarjem in vrednostnimi papirji;
- 7.) če gre za to, da bi se razširile na tuje blago prepovedi ali omejitve, ki veljajo ali bodo veljale v notranjosti države za proizvodnjo, trgovino, prenašanje in porabljanje domačih proizvodov iste vrste;
- 8.) glede na proizvode, ki so ali bodo predmet državnih monopolov ali monopolov, ki jih država nadzira.

Člen 8.

Blago, naradni pridelki ali izdelki ene stranke pogodnice se ne obremenjajo ob uvozu v carinsko

območje druge stranke pogodnice ne z drugimi ne z večjimi carinami ali davščinami — všteti vsa doplačila in vse dodatke —, nego so one, ki se pobirajo ali se bodo pobirale na blago, prirodne pridelke ali na izdelke iste vrste katerekoli druge države.

Blago, prirodni pridelki ali izdelki ene stranke pogodnice se ne obremenjajo ob izvozu v carinsko območje druge stranke pogodnice ne z drugimi ne z večjimi carinami ali davščinami — všteti vsa doplačila in vse dodatke —, nego so one, ki se pobirajo ali se bodo pobirale na prirodno blago, pridelke ali na izdelke iste vrste ob izvozu v katerokoli tretjo državo.

Razen tega se zavezuje vsaka stranka pogodnice, da ne bo postopala tudi v nobenem drugem pogledu z blagom druge stranke pogodnice, pa najsi gre za uvoz ali za izvoz, drugače ali manj ugodno, nego postopa z blagom, uvoženim iz katerekoli druge države ali namenjenim za katerokoli drugo državo. zlasti glede carinskih predpisov in njih uporabljanja, postopanja ob preskušanju in analiziranju blaga, pogojev za plačevanje carin in ostalih davščin, klasificiranja blaga in tolmačenja carinskih tarif.

Člen 9.

Uvoznih in izvoznih davščin se oprashaajo:

- 1.) uporabljani predmeti in potrošni predmeti, ki jih nosijo s seboj potniki in ki služijo njih lastni potrebi na potovanju, kolikor niso predmet trgovine;
- 2.) vzorci, tudi na kartonih, izvzemši monopolne predmete, če se ne dajo uporabiti za drug namen;
- 3.) uporabljani, označeni zavoji, posode, ponjave in temu podobno, ki se vračajo v določenem roku, ko so služili kot zavoji ob izvozu blaga.

Člen 10.

Če prihajajo kot vozila zaradi prevažanja potnikov in blaga čez mejo v carinsko območje one stranke pogodnice in če se vračajo s tovorom ali brez njega, se oprashaajo vseh uvoznih in izvoznih davščin:

- 1.) parne, motorne in lesene ladje kakor tudi vlačilnice z običajnim inventarjem, opremo in ročnimi lekarnami, ki so na njih, kakor tudi z rezervnimi deli in orodjem, ki jih vozijo omenjene ladje s seboj, da izvrše popravila, če se pripeti poškodba;
- 2.) lokomotive, z zalogovnikom (tenderjem) ali brez njega in železniški vagoni z običajno opremo, ki je na njih;
- 3.) zrakoplovi z vsemi predmeti, potrebnimi za polete, kakor tudi z rezervnimi deli in orodjem, da izvrše popravila, če se pripeti poškodba.

Prav tako se oprashaajo vseh uvoznih in izvoznih davščin: pogonski material, ki je na parnih ali motornih ladjah, lokomotivah in zrakoplovih v količinah, potrebnih za vožnjo v carinskem območju druge stranke pogodnice, nadalje obleka, perilo, hrana in monopolni predmeti — ti poslednji največ do količin, dopustnih po monopolnih predpisih stranke pogodnice, h kateri prihajajo — ki jih nosi za lastno rabo ali potrebo s seboj osebje, zaposleno na omenjenih vozilih.

Predmeti in material, ki so na plovilih in zrakoplovih, morajo biti vpisani v inventarju vozila. Kolikor ne bi bili vpisani v inventarju, se mora voditi o njih poseben seznam.

Tako inventar kakor tudi poseben seznam se mora na zahtevo predložiti carinskemu oblastvom in carinskemu organom.

Člen 11.

Ob pogojih, predpisanih za uvoz, izvoz na povratek, je oprostiti carine:

- 1.) uporabljane koše, lesene sode in vreče, ki se uvažajo zaradi napolnitve ter se napolnjeni z blagom zopet izvažajo; prav to velja za uporabljane ponjave, ki se uvažajo z blagom ali brez blaga, da se uporabljajo kot ponjave ob uvozu in izvozu blaga;
- 2.) predmete, ki so namenjeni za popravilo;
- 3.) predmete, ki se uvažajo na poskušnjo in preskušnjo;
- 4.) predmete, ki se uvažajo na ozemlje druge stranke pogodnice na razstave in tekme, na trge in sejme ali na negotovo prodajo;
- 5.) vozovi za prevažanje pohištva, tudi z opremo, naloženi ali prazni, če prevzemajo ob povratku kjerkoli drug tovor, vse to pa samo, če se med začasnim bivanjem na ozemlju druge stranke pogodnice ne uporabljajo za Transporte v notranjosti.

Člen 12.

Notranjih davkov in taks, pobiranih za kakršenkoli račun, ki obremenjajo ali bodo obremenjali proizvodnjo, predelovanje, promet ali potrošek blaga na ozemlju ene stranke pogodnice, ni nalagati z nikakršnim izgovorom na blago druge stranke pogodnice močnejših ali težjih nego na domače blago iste vrste ali na blago iste vrste, izvirajoče iz države, ki uživa največje ugodnosti.

Člen 13.

Stranki pogodnici se zavezujeta, da si bosta priznavali vzajemno svobodo provoza čez svoje ozemlje po železnicah, plovnihih cestah, naravnih ali umetnih, in na vseh drugih cestah in potih, odprtih za mednarodni provoz, pa najsi gre za blago v direktnem provozu ali za blago, ki se med provozom pretovarja ali vskladišča.

Svoboda provoza obseza provoz potnikov, prtljage, blaga, potniških in tovornih vagonov, ladij, čolnov in drugih vozil.

Izjeme od svobode provoza, kolikor veljajo za vsako državo v istih razmerah, so dopustne za najkrajši in neizogibno potrebni čas samo:

- 1.) iz razlogov državne varnosti in javnega reda;
- 2.) iz sanitarno-policijskih ozirov in glede zaščite živali ali koristnih rastlin zoper bolezni, mrčes in škodljive zajedavce.

Provoz je oproščen vseh carinskih in notranjih davščin ter se ne sme ovirati z nikakršnim nepotrebim zadrževanjem ali omejevanjem. Vendar pa je vsaka stranka pogodnice upravičena, pobirati na provozno blago statistično takso, nadalje vse stroške,

provzročene s carinskim nadzorstvom in manipulacijo ob prevozu, pretovarjanju in vskladiščanju. Prav tako se sme naložiti na blago plačevanje davka na poslovni promet, če bi postalo blago med prevozom predmet kakršnekoli trgovinske transakcije.

Kar se tiče prevoza, si priznavata stranki pogodnici vzajemno postopanje kakor z narodom, uživajočim največje ugodnosti. Potemtakem se mora vsaka ugodnost, oprostitev ali olajšava — všteti vozne cene — ki bi jo priznala ena stranka pogodnice katerikoli drugi državi, takoj in brezpogojno razširiti na provozno blago druge stranke pogodnice.

Člen 14.

Češkoslovaško blago, prirodni pridelki ali izdelki, ki se uvažajo v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev v tranzitu čez ozemlje drugih držav, in srbsko-hrvatsko-slovensko blago, prirodni pridelki ali izdelki, ki se uvažajo v republiko Češkoslovaško v tranzitu čez ozemlje drugih držav, nadalje blago, prirodni pridelki ali izdelki drugih držav, ki se uvažajo v tranzitu na ozemlje one stranke pogodnice v tranzitu čez ozemlje druge stranke pogodnice, niso zavezani ob uvozu ne drugim ne večjim carinam ali davščinam, nego bi jim bili zavezani ob direktnem uvozu iz izvorne države v tranzitu čez ozemlje katerekoli druge države.

To velja tako za direktni kakor tudi za indirektni uvoz, t. j. tudi če se blago med tranzitom vskladišča, pretovarja ali vloga v drug zavoj.

Člen 15.

Ob prevažanju potnikov in njih prtljage, opravljanem ob enakih pogojih, ni razlikovati na železnih strank pogodnic med državljani ene in druge stranke pogodnice, kar se tiče odpravljanja, prevoza, voznih cen kakor tudi kar se tiče javnih davščin, s katerimi se prevoz obremenja.

Člen 16.

Z blagom, poslanim iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev na železniško postajo v republiko Češkoslovaško ali čez ozemlje republike Češkoslovaške, ni postopati ob istih pogojih na češkoslovaških železnicah glede voznih cen, načina odpravljanja in glede davkov in davščin, ki so v zvezi s tem, neugodnejše nego s pošiljkami češkoslovaškega blaga iste vrste, ki se odpravljajo med češkoslovaškimi železniškimi postajami v isti smeri in na isti progi.

Prav to velja na železnicah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev za blago, ki je poslano iz republike Češkoslovaške na železniško postajo v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev ali se provaža čez ozemlje kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Člen 17.

Stranki pogodnici se zavezuje, priznati druga drugi iste vozne cene, ki veljajo ali bodo veljale na iste vrste, ki je poslano iz katerekoli druge države ali vanjo.

Člen 18.

Predhodne odredbe ne veljajo za tarifne olajšave, priznane za dobrotelne namene ali v korist javnega pouka, kakor tudi ne za olajšave, dane za primere obče bede, za olajšave, priznane javnim uslužbenecem, kadar potujejo po privatnem poslu, in tudi ne za službene pošiljke železniških uprav ali civilnih in vojaških oblastev.

Člen 19.

Stranki pogodnici se zavezuje, postopati v medsebojnem prometu glede železniških tarif po načelu največje ugodnosti. Nadalje se strinjata v tem, da bosta vodili med seboj blagohotno tarifno politiko, zlasti zato, da se podpira oni mednarodni železniški promet, ki se ga udeležujeta njiju državi.

Člen 20.

Stranki pogodnici se zavezuje, olajšati uvedbo in vzdrževanje direktnega železniškega prometa med svojima ozemljema kakor tudi prometa med ozemljem ene stranke pogodnice in katerekoli druge države čez ozemlje druge stranke pogodnice. V ta namen sklenili prizadeti železniški upravi potrebne sporazume. Razen tega morajo zavarovati pristojna oblastva obeh strank pogodnic ugodne zveze med potniškimi vlaki in promet direktnih voz. Prizadevati si hočeta, da se uproste in pospešijo carinske formalnosti in formalnosti s potnimi listi, in skrbeti za to, da se vzdržuje hiter in pravilen prevoz blaga.

Člen 21.

S pomorskimi ladjami kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, njih tovari, njih poveljniki in posadko je postopati v republiko Češkoslovaško in s pomorskimi ladjami češkoslovaškimi, njih tovari, njih poveljniki in posadko v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev v vsakem pogledu tako kakor z domačimi pomorskimi ladjami, njih tovari, njih poveljniki in posadko ali kakor s pomorskimi ladjami, njih tovari, poveljniki in posadko države, uživajoče največje ugodnosti.

Člen 22.

Pomorske ladje ene stranke pogodnice, ki prihajajo v pristanišča druge stranke pogodnice, da dopolnijo tovor, namenjen za inozemstvo, ali da izkrcajo del tovara, prihajajoč iz inozemstva, pri čemer je dovoljeno tudi direktno pretovarjanje, smejo pridržati, če se pokore veljavnim zakonom in predpisom, na krovu oni del tovara, ki je namenjen za drugo pristanišče te stranke pogodnice ali kakšne druge države, ter ga smejo iznova izvoziti, ne da bi plačevale za ta del svojega tovara kakšno takso, razen kontrolnih pristojbin, ki ne smejo biti večje od pristojbin, veljavnih za domače ladje ali za ladje katerekoli druge države.

Ob istih pogojih smejo pluti iz enega pristanišča v drugo pristanišče iste stranke pogodnice, da tam izkrcajo potnike, ki prihajajo iz inozemstva, ali da vkrcajo potnike, ki potujejo v inozemstvo.

Člen 23.

Z ladjami, brogarskimi družbami ali podjetji za prevažanje izseljencev ene stranke pogodnice je postopati v pristaniščih in na ozemlju druge stranke pogodnice glede vsega, kar se nanaša na prevoz izseljencev, ki prihajajo z njenega ozemlja ali preko njega ter se vkrcavajo v njenih lukah, kakor z ladjami, brogarskimi družbami ali podjetji za prevažanje izseljencev države, uživajoče največje ugodnosti.

Vendar pa se to nikakor ne dotika odredb zakonov in predpisov o pogojih, ki se zahtevajo za podeljevanje pravice, prevažati izseljence ali otvarjati agenture brogarskih družb ali podjetij za izseljevanje.

Člen 24.

Narodnost pomorskih ladij se priznava vzajemno na podstavi listin in ladijskih dokumentov, izdanih od pristojnih oblastev po veljavnih zakonih in predpisih vsake stranke pogodnice.

Prav tako se priznavajo vzajemno meroskusni listi pomorskih ladij, izdani od pristojnih oblastev vsake stranke pogodnice.

Člen 25.

Za vzajemni poštni promet veljajo odredbe mednarodnih poštne konvencij in sporazumov, kolikor ni urejen ta promet za izvestne vrste pošiljk s posebnim sporazumom med poštama upravama obeh strank pogodnice. Poštni upravi strank pogodnice dajeta vzajemnemu izmenjavanju vseh vrst poštne pošiljke vse olajšave, ki ne nasprotujejo njiu zakonom in predpisom, da moreta v vsakem pogledu, zlasti pa glede pravilnosti in hitrosti prometa, popolnoma zadoščati dolžnostim, prevzetim z mednarodnimi konvencijami ali s posebnimi vzajemnimi poštne sporazumi.

Poštne pošiljke vsake vrste, ki prihajajo z ozemlja ene stranke pogodnice in ki jih je treba vročiti na ozemlju druge stranke pogodnice, se ocarinjajo, kolikor so podrejene carinskemu postopanju, kar najhitreje in brez nepotrebnih težkoč, da se prepreči ob njih vročanju vsako nepotrebno zavlačevanje.

Specialna vprašanja vzajemnega poštne prometa, ki bi zahtevala posebno ureditev ali sodelovanje tudi drugih upravnih strok, se rešujejo na obeh straneh kar najblagohotneje.

Člen 26.

Vsaka stranka pogodnice se zavezuje odrediti, česar je treba, da učinkljivo zaščiti blago, prirodne pridelke ali izdelke, izvirajoče iz druge države pogodnice, zoper nelojalno konkurenco v trgovinskih poslih in da zatre in prepreči z zasego blaga ali z drugimi kazenskimi ukrepi, ki se ujemajo z njenim zakonodajstvom, uvažanje, vskladiščenje in izvažanje kakor tudi proizvajanje, promet, prodajanje in dajanje v notranji promet vsakega blaga, ki bi bilo neposredno na sebi ali na notranjih ali zunanjih zavojih opremljeno z znamkami, imeni, napisi ali

kakršnimikoli znaki, obsežajočimi neposredno ali posredno netočne oznake o izvoru, vrsti, vsebini ali specifičnih lastnostih tega blaga.

Člen 27.

Stranki pogodnici sta se zedinili, da hočeta uporabljati v vzajemnih odnošajih odredbe mednarodnega sporazuma o uprositvi carinskih formalnosti, sklenjenega v Ženevi dne 3. novembra 1923.

Člen 28.

Stranki pogodnici sta se zedinili, da se hočeta ravnati zaradi vzajemne zaštite literarne in umetniške svojine (avtorsko pravo) po ddbah revidirane bernske konvencije z dne 13. novembra 1908.

Člen 29.

Spori, ki bi nastali med strankama pogodnicama ob uporabljanju ali tolmačenju ddb te pogodbe in njenih dodatkov, prilog in končnega zapisnika, se predložijo v rešitev razsodišču, kolikor jih ne bi bilo mogoče poravnati po diplomatski poti. Podrobnosti o sestavi razsodišča in o njegovem postopanju se dogovore za vsak poedini primer.

Člen 30.

Ta pogodba se mora ratificirati in ratifikaciji se izmenjata čimprej v Beogradu. V veljavo stopi petnajsti dan po izmeni ratifikacij in traja tri leta. Po tem roku se molče podaljša ter ostane v veljavi še šest mesecev od dne odpovedi.

Ta pogodba se je spisala v dveh enakoglasnih izvodih v srbskohrvatskem in v češkoslovaškem jeziku.

V potrditev tega sta obojestranska pooblaščenca podpisala to pogodbo in pritiskala nanjo svoja pečata.

Sestavljeno v Pragi dne 14. novembra 1928.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev:

(L. S.) Prof. M. Todorović s. r.

Za republiko Češkoslovaško:

(L. S.) Dr. Jul. Friedmann s. r.

Končni zapisnik.

Pristopajoča k podpisu pogodbe o trgovini in plovitvi, sklenjene na današnji dan, sta podala podpisana pooblaščenca te-le pridržke in izjave, ki so sestavni del pogodbe:

K členu 1:

1.) Ta pogodba se ne dotika ddb v pogodbi glede ureditve vzajemnih pravnih odnošajev, sklenjeni v Beogradu dne 17. marca 1923.

2.) Odredba tega člena ne omejuje v ničemer pravice vsake stranke pogodnice, odrekati državljanom druge stranke pogodnice dovolitev za bivanje v državi ali jih v primerih, določenih z veljavnimi zakoni in predpisi, izgnati s svojega ozemlja.

3.) Glede nastanjanja in pridobivanja pravice, izvrševati trgovino, obrt in plovitev, postopa vsaka stranka pogodnica z državljani druge stranke pogodnice kar najblagohotneje.

4.) Z državljan ene stranke pogodnice, ki so imeli, ko stopi ta pogodba v veljavo, pravico, se nastaniti na ozemlju druge stranke pogodnice ali izvrševati trgovino, obrt ali plovitev, ali ki so bili tam zaposleni kot delavci ali nameščenci, je postopati glede izvrševanja njih dotične dejavnosti kakor z lastnimi državljan.

K členoma 1. in 2.

Stranki pogodnici izjavljata pripravljenost, kar najblagohotneje reševati prošnje posameznih, posameznih ali družbenih podjetij, ki že imajo pravico, poslovati na njiju ozemlju, kar se tiče zaposlovanja delavcev in nameščenec, ki so državljan druge stranke pogodnice.

K členu 3.

1.) Če pobira ena stranka pogodnica od trgovinskih potnikov druge stranke pogodnice posebne davke ali davščine, sme odrediti druga stranka pogodnica ustrezne ukrepe, da se upostavi vzajemnost.

2.) Z vzorci in modeli, ki so zavezani carini in katerih uvoz ni prepovedan, je postopati po odredbah člena 10. mednarodnega sporazuma o uprostitvi carinskih formalnosti, sklenjenega v Ženevi dne 3. novembra 1923.

3.) Za vzorce, ki jih nosijo s seboj osebe, opremljene z legitimacijsko karto, veljajo tudi nadalje fitopatološki predpisi o uvozu.

K členu 4.

Državljan ene stranke pogodnice, zaposleni kot delavci ali nameščenci na ozemlju druge stranke pogodnice, so glede obdavčevanja docela izenačeni z lastnimi državljan.

Delodajalci, ki bi zaposlovali take delavce ali nameščence, se ne smejo obdavčevati na tej podstavi močnejše, nego če bi zaposlovali lastne državljan.

K členu 6.

Do takrat, ko se sklene in ko stopi v veljavo omenjeni sporazum, hočeta postopati stranki pogodnici kar najblagohotneje.

K členu 7.

Če bi se zdelo eni stranki pogodnici potrebno, iz nujnih gospodarskih razlogov pridržati ali uvesti na izvestno blago uvozne ali izvozne prepovedi ali omejitve, mora priobčiti, kolikor ni storila tega že prej, seznamek tega blaga drugi stranki pogodnici ter se sporazumeti z njo o kontingentih, v katerih obsegu se ukinejo te eventualne prepovedi. Seveda velja vsaka ukinitve prepovedi ali omejitve, ki bi jo izvršila ena stranka pogodnica, četudi le začasno, za kakršnokoli vrsto blaga, izvirajoče iz katerekoli

druge države, ki bi ostalo drugače zavezano režimu dovolil, takoj in brezpogojno za blago iste vrste, izvirajoče z ozemlja druge stranke pogodnice.

Takse in drugi pogoji, ki veljajo za dajanje dovolil, ne smejo biti nikoli manj ugodni od takse in pogojev, ki veljajo za katerokoli drugo državo.

K členu 8.

I.

Načelo največje ugodnosti ne velja:

1.) za specialne ugodnosti, ki jih je ali jih bo dala ena stranka pogodnica kakšni sosednji državi zaradi olajšave obmejnega prometa;

2.) za specialne ugodnosti, ki jih je ali jih bo dala ena stranka pogodnica katerikoli drugi državi na podstavi pogodbe o carinski uniji.

II.

Za blago ene stranke pogodnice se smatrajo tudi taki proizvodi, ki so bili tam narejeni s predelavo tujih sirovin ali ki so se dobili z obdelavo tujih tvarin (materiala) v oplemeničevalnem prometu.

Da se more uporabljati za blago ob uvozu na ozemlje druge stranke pogodnice dogovorjeno postopanje, je treba dokazati izvor blaga.

Stranki pogodnici praviloma ne bosta zahtevali potrdil o izvoru; vendar pa si pridržuje vsaka stranka pogodnica pravico, zahtevati njih predložitev, če je izvor blaga odločen za uporabo ugodnejših carinskih postavk ali če so za to drugi tehtni razlogi.

Veljavnost potrdil o izvoru, izdanih za proizvode, ki so bili narejeni v oplemeničevalnem prometu, se ne sme izpodbijati zaradi tega, ker se izvažajo taki proizvodi v vezanem prometu (uvozu-izvozu na povratek).

Potrdila o izvoru blaga izdajajo pristojne trgovske zbornice ali carinarnice kakor tudi druga oblastva ali druge ustanove države izvoznice, ki jih odrede sporazumno pristojna osrednja oblastva.

Potrdila o izvoru smejo biti izdana ali v jeziku uvozne ali v jeziku izvozne države; carinarnice uvozne države pa smejo zahtevati, da se jim predloži prevod, če dvomijo o vsebini listine.

Vsaka stranka pogodnica si pridržuje pravico zahtevati, če se ji zdi to potrebno, da morajo biti potrdila o izvoru blaga vidirana od njenih diplomatskih ali konzularnih oblastev. Ta viza se daje brezplačno.

K členu 9.

K točki 3.). Za oznamenila se smatrajo prvenstveno znaki, ki jih postavljajo stranke, kakor: začetne črke, zaščitne znamke itd.

K členu 10.

K točki 1.). Za ladijski inventar se smatrajo tudi dvigala, celo če se začasno snamejo s plovnih objektov, da bi se uporabila na obali.

K členu 11.

K točkam 1.) do 5.). Istovetnost se sme ugotoviti ob uvozu-izvozu na povratek z opisom, prešteti ali privatnimi označenili, kolikor bi bil tak način ugotavljanja zanesljiv.

Carinske davščine se zavarujejo tako-le:

za predmete, omenjene v točkah 1.) do 3.), razen s pologom v gotovem denarju, še s pologom vrednostnih papirjev ali bančne garancije;

za predmete, omenjene v točki 4.), samo s pologom v gotovem denarju;

za vozove za prevažanje pobištva (točka 5.) razen s pologom v gotovem denarju, vrednostnih papirjev ali bančne garancije, še z generalnim ali specialnim jamstvom ene domačih spedijskih firm.

K točki 1.). Glede oprostitve ostalih zavojev se ravnata pogodnici po svojih avtonomnih predpisih, toda ob pogoju vzajemnosti.

Meroskusni žigi na zavojih, ki se uvažajo-izvažajo na povratek, se priznavajo medsebojno.

Za ponjave, omenjene v točki 1., se smatrajo samo one, ki niso vpisane v inventar železnice.

K točki 2.). Dogovorjeno je, da se pobira carina na vse, kar se je dodalo predmetom v inozemstvu.

K točki 5.). Rok za ponovni izvoz se sme določiti do šestih mesecev.

K členom 8. do 11.

Stranki pogodnici priobčita druga drugi oblastva, ki so upravičena in dolžna, dajati na prošnjo strank obvezna pojasnila o posrednih postavkah carinske tarife kakor tudi obvezna pojasnila o tarifiranju točno označenega blaga.

K členu 12.

Med notranje davke spada tudi davek na poslovní promet.

K členu 19.

Stranki pogodnici se strinjata v tem, da je uneti člen 19. tako-le: Če prizna ena stranka pogodnica katerikoli drugi državi s trgovinsko ali tarifno pogodbo ugodnejše postopanje od onega, ki velja na podstavi paritete po členih 15. in 16. te pogodbe, ima druga stranka pogodnica popolno pravico zahtevati, da se prizna isto postopanje tudi njej.

K členoma 21. in 22.

Načelo istega postopanja kakor z domačimi pomorskimi ladjami in njih tovari se ne uporablja:

- 1.) na ugodnosti, ki se dajo domačemu ribarstvu;
- 2.) na obalno plovitev.

K členom 21. do 24.

Odredbe členov 21. do 24. se nanašajo samo na pomorsko plovitev.

Za rečno plovitev veljajo odredbe mednarodnih dunavskih pogodb.

Stranki pogodnici izjavljata pripravljenost, avtonomno odpravljati ovire, ki bi oteževale rečno

plovitev. V ta namen bosta priobčevali stranki pogodnici druga drugi ovire, ki nastopijo sčasoma.

K členom 8., 14. in 27.

Odredbe teh členov se v ničemer ne dotikajo posebnih pogojev, ki veljajo za uvoz vina.

Sestavljeno v Pragi dne 14. novembra 1928.

Prof. M. Todorović s. r.

Dr. Jul. Friedmann s. r.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo odredbe člena 30. spredaj rečene pogodbe in ko se predhodno razglasi v »Službenih Novinah».

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon. Našemu ministru za zunanje posle in Našemu ministru za trgovino in industrijo, naj skrbita za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 10. novembra 1929.

Aleksander s. r.

Predsednik

ministrskega sveta,
minister

za notranje posle,
častni adjutant

Njegovega Veličanstva
kralja,

divizijski general:

Peter Živković s. r.

Minister za zunanje posle:

dr. V. Marinković s. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Minister za trgovino
in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrumenti prednje pogodbe so se izmenjali v Beogradu dne 11. novembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 14.352.

Uredbe osrednje vlade.

61.

Na podstavi § 116. invalidskega zakona predpisujem sporazumno z ministrom za vojsko in mornarico in z ministrom za finance

Pravilnik za izvrševanje invalidskega zakona.*

Člen 1.

(§ 1.)

Rodbine in roditelji bojnikov, razen onih iz § 5. tega zakona, ki so med vojno umrli v ujetništvu, imajo prav tako pravico do državne zaščite in pomoči, če izpolnjujejo tudi ostale pogoje tega zakona.

Za umrle vojne invalide se smatrajo oni bojniki, ki so bili okategorizirani za vojne invalide in kot taki priznani s pravnomočno odločbo, pa so pozneje umrli.

Člen 2.

(§ 4.)

Diagnoza, na katere podstavi se odreja po točki 2.) § 50. odstotek onesposobljenosti za pridobitno delo, mora obsežati rane, poškodbe, pohabe, omenjene v § 4., kakor tudi obolenja in bolezni, ki so nastopile spriču teh ran, poškodb in pohab brez bojnikeve lastne krivde.

Bojniki-ujetniki, onesposobljeni v ujetništvu med vojno, se smatrajo za onesposobljene med vojno, če ni dokazov, da je nastopila onesposobljenost po njih krivdi; zanje ni primerov iz točke 1. pod a), b) in c) § 5. tega zakona.

Člen 3.

(§ 7.)

Tretjina invalidnine, ki pripada osebno invalidu I. skupine, oskrbovanemu v invalidskem domu, se ne sme uporabljati za to, da bi se pokrivali stroški za zdravljenje, zdravila in vzdrževanje. Njegova rodina prejema poleg ostalih dveh tretjin njegove invalidnine tudi rodbinske doklade, določene v § 12.

Predpis drugega odstavka § 7. se mora uporabljati na invalide I. skupine, če se brezplačno oskrbujejo v bolnicah za duševne bolezni.

Člen 4.

(§ 11.)

Delavci, duinarji, dnevničarji in drugi podobni uslužbenci, ki so nameščeni pri državnih oblastvih, ustanovah in podjetjih, odnosno pri samoupravnih oblastvih, ustanovah in podjetjih, in ki dobivajo svoje prejemke počez, na dan, na teden, na petnajst dni ali na mesec, imajo, ne glede na take prejemke, pravico do celotne invalidnine, brez doklad za rodbinske člane. Taka služba se ne smatra za državno ali samoupravno službo po drugem in poslednjem odstavku § 11.

To službeno razmerje vpliva na pravico, prejemati invalidnino, samo, če presežajo dohodki iz tega razmerja maksimirane dohodke, navedene v četrtem odstavku § 99., glede na prvi odstavek § 11.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 27. decembra 1929., št. 304/CXXIX. — Invalidski zakon glej v Uradnem listu z dne 5. avgusta 1929., št. 326/81.

Člen 5.

(§ 13.)

Invalid, ki zahteva protezo in druge ortopedske pomočke, mora predložiti upravniku ortopedskega zavoda v overovljenem prepisu invalidsko potrdilo (uverjenje) in izvršno sodno odločbo, s katero se mu je priznala pravica do državne zaščite in pomoči.

Člen 6.

(§ 14.)

Odločbo po poslednjem odstavku § 14. izda upravnik ortopedskega zavoda na podstavi mnenja strokovne komisije. Zoper to odločbo ni pritožbe.

Člen 7.

(§§ 16. in 17.)

Invalid, ki zahteva brezplačno zdravljenje in zdravila ali brezplačno zdravniško pomoč, mora predložiti pristojnemu zdravniku, odnosno sanitetni ustanovi, v overovljenem prepisu invalidsko potrdilo (uverjenje) in izvršno sodno odločbo, s katero se mu je priznala pravica do državne zaščite in pomoči.

Člen 8.

(§ 20.)

Navodila, kako morajo postopati invalidi in uprave kopališč in klimatskih zdravilišč, se izdajo vsako leto pred začetkom sezone.

Člen 9.

(§ 25.)

Vojni invalidi, ki jim je bila prej priznana pravica do invalidnine, imajo, ko se upokoje, po poslednjem odstavku § 25. pravico, iznova zahtevati ureditev invalidnine, odnosno prejemkov po tem zakonu, po svojem činu, odnosno zvanju, ki ga imajo ob času upokojitve.

Člen 10.

(§ 29.)

Invalidi, ki se jim je invalidnina odkupila, nimajo pravice do pomoči po § 29.

Člen 11.

(§ 30.)

Siromašni vojni invalidi I. skupine s svojimi spremljevalci imajo prav tako pravico do brezplačne vožnje z vozom tudi, kadar se vračajo domov.

Člen 12.

(§ 31.)

Rodbina umrlega invalida, ki se mu je invalidnina odkupila, nima pravice do pomoči po prvem in drugem odstavku § 31.

Pomoč po prvem odstavku § 31. se izplačuje iz kredita, otvorenega za redna izplačila invalidnine in doklad; dvomesečni znesek osebne invalidnine,

brez doklad, po drugem odstavku § 31., pa se izplačuje po točki e) § 90. iz dohodkov «narodnega invalidskega fonda».

Prošnji po drugem odstavku § 31. je treba priložiti:

- 1.) overovljen prepis sodne odločbe, po kateri je umrlj vojni invalid prejemal invalidnino;
- 2.) potrdilo o siromašnem stanju po § 99.;
- 3.) smrtni list vojnega invalida; in
- 4.) potrdilo pristojnega občinskega oblastva, da je vdova zakonita žena umrlemu vojnemu invalidu in da je živela z njim skupno do njegove smrti.

Prošnja za pomoč z dokumenti pod 1.), 2.), 3.) in 4.) vložijo zakonita žena umrlega vojnega invalida. Če umrli vojni invalid nima žene ali če žena ni živela z njim skupno, vložijo prošnjo odrejeni skrbniki. Prošnji je treba priložiti: izvod iz rojstne matice za otroke, odnosno dokument o adoptiji otrok, in potrdilo pristojnega občinskega oblastva, da je pokojnik skrbel zanje do svoje smrti.

Člen 13.

(§ 32.)

Odredba drugega odstavka § 32. se nanaša samo na one rodbine, ki prejemajo pokojnino po osebi, od katere izvajajo pravico do invalidske podpore.

Odredbe drugega in tretjega odstavka § 11. tega zakona veljajo tudi za vdove, če so v aktivni državni ali samoupravni službi, ako se že nanje ne morejo uporabljati odredbe člena 4. tega pravilnika. Če in dokler dobivajo kot aktivne uslužbenke poleg svojih mesečnih prejemkov draginjsko doklado za otroke, nimajo pravice niti do prejetanja invalidskih podpor za te otroke.

Rodbine, ki niso po §§ 98. in 99. siromašnega stanja, kakor tudi rodbine umrlih vojskih invalidov VII., VIII. in IX. skupine nimajo pravice do državne zaščite in pomoči.

Člen 14.

(§ 37.)

Roditelji, ki nimajo pravice do prejetanja denarne podpore, tudi nimajo pravice do ostalih vrst državne zaščite in pomoči po tem zakonu.

Člen 15.

(§ 44.)

Odredbe § 44. se nanašajo tudi na ženo padlega, umrlega in pogrešanega bojujnika.

Člen 16.

(§ 47.)

Vojaške dokumente iz odstavka tik za točko 6.) § 47. tega zakona sme predložiti prosilec tudi v overovljenem prepisu.

Člen 17.

(§ 48.)

Pritožba po drugem odstavku § 48. se izroči v 15 dneh po prejemu pismene odločbe komandantu

vojaškega okrožja, ki je odločil na prvi stopnji, analogno § 54. tega zakona.

Člen 18.

(§ 49.)

Zdravnika in predstavnika krajevnega upravnega ali občinskega oblastva odreja komandant vojaškega okrožja po predhodnem sporazumu s pristojnimi oblastvi.

Člen 19.

(§ 50.)

Komisija za pregledovanje invalidov odloča z večino glasov na podstavi soglasnega mnenja zdravnikov o diagnozi. Če se zdravnika ne strinjata v diagnozi, ne sme odločiti komisija za pregledovanje invalidov ničesar. V tem primeru mora napotiti komandant vojaškega okrožja bojnika s predmetom k superrevizijski komisiji pri nadrejeni komandi divizijske oblasti na pregled in v nadaljnje postopanje. Komandant vojaškega okrožja postopa prav tako, če se glasovi v komisiji porazdele.

Člen 20.

(§ 73.)

Ponovno sojenje po § 73. za primere, določene v § 39., se sme zahtevati tudi ne glede na rok, kadarkoli se stopnja nesposobnosti poveča.

Člen 21.

(§ 77.)

Pritožba po prvem odstavku § 77. se vložijo pri oblastvu, zoper katere odločbo je naperjena.

Predpis poslednjega odstavka § 77. se nanaša tudi na pritožbe, ki se izročajo vojaškim oblastvom.

Člen 22.

(§ 98.)

Osebam, ki so po § 98. in po prvem, drugem in tretjem odstavku § 99. siromašnega stanja ter izpolnjujejo ostale pogoje tega zakona, ki pa jim dohodki po četrtem odstavku § 99. presežajo odrejeni znesek, se prisodijo invalidski prejemki s pridržkom, da jih niso upravičene dobivati, dokler jim ti dohodki presežajo odrejeni znesek.

Člen 23.

(§ 99.)

Za samce se smatrajo tudi vdovci ali vdove, ki nimajo otrok, omenjenih v točki 3.) § 40.

Vse osebe, ki imajo otroke, omenjene v tej točki, se smatrajo za siromašne, če ne preseže njih mesečni dohodek v denarju in v naravi vsote 2200 dinarjev in poleg tega še za vsakega takega otroka po 400 dinarjev.

Če je davčni objekt začasno oproščen davka, se odredi cenzus prvega odstavka § 99. po predpisih predposlednjega in poslednjega odstavka člena 3. zakona o neposrednih davkih, ki se glase:

«Začasno oprošteni davek se odmerja in vpisuje v celokupni davčni predpis za dotičnega davčnega zavezanca in ta del davka se s pozivom na dotično oprostitev obenem odpiše davčnemu zavezanecu.

V vseh primerih, kjer se na podstavi višine davčnega predpisa (davčni cenaz) pridobe ali izgube izvestne pravice, se jemlje v pošte celokupni davčni predpis za dotičnega davčnega zavezanca v zmislu predhodnega odstavka.

Olen 24.

(§§ 100. in 101.)

Za nerešene predmete se morajo zlasti smatrati:

1.) predmeti, omenjeni v členu 103. invalidskega zakona iz leta 1925., in vobče predmeti, glede katerih je bilo zahtevano prvo sojenje, o katerih pa odločba do dne 13. julija 1929. ni postala izvršna;

2.) oni predmeti, glede katerih je bila zahtevana prevedba na invalidske prejemke po invalidskem zakonu iz leta 1925., pa odločba o tem zahtevku do dne 13. julija 1929. ni postala izvršna;

3.) oni predmeti, omenjeni v tretjem odstavku člena 105. in v členih 106. in 107. invalidskega zakona iz leta 1925., o katerih nova odločba do dne 13. julija 1929. ni postala izvršna;

4.) oni predmeti, omenjeni v predposlednjem odstavku člena 105. invalidskega zakona iz leta 1925., glede katerih niso bili razlogi za končno ustavitev priobčeni prizadeti stranki ali odločba o obnovi postopanja ali odločba o glavni stvari ni postala izvršna;

5.) predmeti, glede katerih so odločila višja invalidska sodišča v Beogradu, Zagrebu in Sarajevu v glavni stvari, če je treba popraviti to odločbo in le-ta ni bila prejeta pri višjem invalidskem sodišču v popravek pred dnem 13. julija 1929.

Odločba nižjega sodišča, ki je spadala pod pretres višjega invalidskega sodišča samo na pravočasno pritožbo, zoper katero pa se pritožba vobče ni vložila ali se ni vložila pravočasno, postane izvršna šele, ko izteče rok za vložitev pritožbe, če je iztekel ta rok pred dnem 13. julija 1929. Če izteče ta rok dne 13. julija 1929. ali pozneje, ne postane odločba izvršna; tak predmet je torej smatrati za nerešenega.

Olen 25.

(§ 102.)

Onim osebam, ki niso prevedene na invalidske prejemke po invalidskem zakonu iz leta 1925., ki pa jim je bilo po členu 102. invalidskega zakona iz leta 1925. začasno podaljšano izplačevanje invalidskih prejemkov, prisojenih po prejšnjih zakonih, se mora ustaviti izplačevanje teh prejemkov od dne 1. oktobra 1929. do takrat, ko se prevedejo z izvršno odločbo invalidskega sodišča po § 107 novega zakona na nove prejemke.

Osebam, ki se jim po tem paragrafu podaljša izplačevanje tudi izza dne 1. oktobra 1929. in ki se do dne 1. januarja 1930. ne prevedejo na nove prejemke, se izplačujejo še nadalje invalidnina, invalidska podpora in doklade, bodisi osebne, bodisi rod-

binske, prisojene z izvršnimi odločbami po odredbah invalidskega zakona iz leta 1925. Po izvršni prevedbi se izvrši obračun ter se izplača eventualna razlika, računjena od dne 1. januarja 1930. Če bi bili prejemki, izplačani po invalidskem zakonu iz leta 1925., večji od prejemkov po invalidskem zakonu iz leta 1929., razlike ni izterjevati.

Invalidska sodišča pri štabih divizijskih oblasti morajo vročiti prvega in petnajstega dne vsakega meseca pristojnemu finančnemu oblastvu seznamek prevedenih oseb. Na podstavi teh seznamkov ustavi finančna oblastva izplačevanje prejemkov po invalidskem zakonu iz leta 1925. do takrat, ko jim predlože prizadete osebe overovljen prepis izvršne odločbe o prevedbi na nove prejemke.

Olen 26.

(§ 103.)

Pravico do vseh vrst zaščite in pomoči, naštetih v § 6., izgube z dnem 1. oktobra 1929. po zakonu samem, brez ponovnega sojenja:

1.) osebe, navedene v prvem odstavku točke 1.), v točki 2.), v prvem odstavku točke 3.) § 103.;

2.) osebe, ki so izvajale svojo pravico od vojnih invalidov, navedenih v točki 5.) § 103.;

3.) osebe, navedene v točkah 6.) in 8.) § 103., kakor tudi osebe, ki so od teh izvajale svojo pravico;

4.) osebe, navedene v točkah 10.), 11.), 12.) in 13.) § 103.

Osebnim vojnim invalidom, navedenim v točki 4.) § 103., prestane prav tako teči invalidnina z dnem 1. oktobra 1929. Če ne izgube ti invalidi pravic do ostalih vrst državne zaščite in pomoči iz § 6. na drugi podstavi, jih obdrže še nadalje, kolikor ni tem pravicam pogoj siromašno stanje.

Vsem našim državljanom, ki so se zatekli dne 13. julija 1929. v inozemstvu in so jim prisojeni invalidski prejemki ter jim je po členu 93. invalidskega zakona iz leta 1925. dovoljeno, uživati te prejemke v inozemstvu, se morajo izplačevati ti prejemki še nadalje do dne 1. oktobra 1929., če niso izgubile te osebe te pravice iz drugega razloga, določenega z invalidskim zakonom iz leta 1929.

Onim našim državljanom, ki so se dne 13. julija 1929. zatekli v inozemstvu ter so jim prisojeni invalidski prejemki, toda jim ni dovoljeno, jih uživati v inozemstvu, se sme dovoliti izplačevanje invalidskih prejemkov samo v primeru, določenem v § 94. invalidskega zakona iz leta 1929.

Vsi oni odseljenci, ki so se dne 13. julija 1929. zatekli v inozemstvu in ki so jim bili dotlej prisojeni invalidski prejemki, kakor tudi osebe, ki izvajajo od njih svojo pravico, izgube po zakonu samem, brez ponovnega sojenja, z dnem 1. novembra 1929. s povratno močjo od dne 1. oktobra 1929. pravico do vseh vrst državne zaščite in pomoči, ako se do dne 1. novembra 1929. ne vrnejo v domovino. Oni, ki se vrnejo v domovino najdlje v treh letih od dne odhoda, dobe naknadno, od dne povratka, pravico, uživati državno zaščito in pomoč, če še nadalje iz-

polnjujejo pogoje tega zakona. Pravice do državne zaščite in pomoči ne izgube na tej podstavi one osebe, ki jim je po § 94. dovoljeno, uživati invalidske prejemke v inozemstvu, ali ki bivajo v inozemstvu po nalogu državnih ali samoupravnih oblastev.

Za rodbine in roditelje po točki 5.) § 103. se smatrajo samo osebe, izvajajoče svojo pravico od bojnikov, ki so bili z izvršnimi odločbami priznani za vojne invalide ter so pozneje umrli. Ta predpis se torej ne nanaša na rodbine in roditelje onih bojnikov po točkah a), b) in c) pod 2.) § 1., ki so med vojno padli, med vojno umrli za dobljenimi ranami, poškodbami ali pohabami ali za boleznimi, dobljenimi v izvrševanju obvezne in odredene vojaške dolžnosti, ali so se med bojem pogrešili.

Člen 27.

(§ 104.)

Prijave po § 104., ki jih je smatrati po drugem odstavku § 108. za pravočasne, se predlagajo izza dne 31. decembra 1929. invalidskemu sodišču pri štabu one divizijske oblasti, v katere območju ima predložitelj prijave stalno bivališče. Predložitelj prijave mora navesti v njej, katero sodišče mu je priznalo pravico do invalidskih prejemkov po invalidskem zakonu iz leta 1925. Invalidsko sodišče mora izdati po § 105. potrdilo (uverjenje), odnosno odločbo, ker preide ta pristojnost po poslednjem odstavku § 101. dne 1. januarja 1930. od sodišč prve stopnje (okrožnih, sreskih, kotarskih, okrajnih) na nova invalidska sodišča.

Prijavi morajo priložiti, kolikor je komu po odredbah tega zakona potrebno:

a) Osební invalidi.

1.) Overovljen prepis poslednjega invalidskega potrdila (uverjenja) ali invalidskega lista, v katerem sta označena diagnoza in odstotek onesposobljenosti. Če je prošilec poslednjikrat pregledala specialna invalidska komisija v letih 1923., 1924. ali 1925., naj zahteva overovljen prepis dokumenta o tem pregledu od sodišča prve stopnje (okrožnega, sreskega, kotarskega, okrajnega), ki mu je priznalo invalidnino po invalidskem zakonu iz leta 1925.

2.) Izpričevalo državnega ali samoupravnega zdravnika, pristojnega za kraj, kjer ima prošilec svoje bivališče: da se stanje njegove invalidnosti po invalidskem potrdilu (uverjenju) — invalidskem listu — ni izboljšalo. Če se je stanje izboljšalo, mora zdravnik točno opisati, v čem je nastopila ta izboljšava.

Vojni invalidi, ki bivajo v inozemstvu po naredbah državnih ali samoupravnih oblastev ali ki morajo zaradi specialnega zdravljenja po predloženem zdravniškem izpričevalu živeti v inozemstvu, kakor tudi vojni invalidi — inozemski državljani — predložijo zdravniško izpričevalo onega vojaškega ali civilnega zdravnika, ki ga imenuje predstavnik naše kraljevine v inozemstvu. Aktivni in upokojeni častniki, ki bivajo v inozemstvu, predložijo izpričevalo onega vojaškega zdravnika v inozemstvu, ki ga imenuje vojaški ali, če tega ni, civilni predstavnik naše

kraljevine. Če ni vojaškega zdravnika, predložijo izpričevalo civilnega zdravnika, ki ga imenuje isto oblastvo.

Aktivni in upokojeni častniki, ki bivajo v državi, predložijo izpričevalo vojaškega zdravnika, ki ga odredi vojaško oblastvo, pristojno za kraj njih bivališča.

Preden zdravnik pregleda vojnega invalida, se mora uveriti iz dokumentov, ki jih predloži invalid, o njegovi identičnosti. Ta konstatacija se mora navesti v izpričevalu.

3. a) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva o članih rodbinske zajednice ali zadruga in potrdilo davčne uprave o premoženju in nepremični inmovini, kjerkoli bi bila; o letnih dohodkih od poklica, službe, službe, obrta in drugih virov, o mesečni plači ali pokojnini; o neposrednem davku, ki ga je plačeval na omenjene davčne objekte ob času onesposobitve invalid sam, odnosno njegov oče, če je bil z njim takrat v zajednici, odnosno njegova zadruga, če je bil takrat njen član; potrdilo o neposrednem davku, s katerim je glede omenjenih davčnih objektov sedaj obremenjen invalid sam, odnosno njegov oče, če je z njim v zajednici, odnosno njegova zadruga, če obstoji.

Potrdilo o višini plače ali pokojnine in pripadajočih dokladah državnih ali samoupravnih uslužbencev izda pristojna blagajna, ki izplačuje te prejemke.

Osební invalidi, ki so predložili že ob vložitvi prošnje za invalidnino po prejšnjih zakonskih predpisih potrdilo o imovinskem stanju ob času onesposobitve, niso dolžni, predlagati tega potrdila iznova.

Če iz časa onesposobitve vojnih invalidov ni podatkov o imovinskem stanju in odmerjenih neposrednih davkih, bodisi ker se v onem času davki niso mogli odmerjati, bodisi ker so se davčne knjige iz onega časa poizgubile ali uničile, se vzame v poštov prva prihodnja odmera davkov, o kateri je kaj podatkov, poleg tega pa potrdilo občinskega oblastva, ali je vojni invalid, odnosno njegova rodbinska zajednica, odnosno njegova zadruga, od njegove onesposobitve do te odmere davka kaj in v koliki vrednosti odsvojila od imovine.

b) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva, da so mu živi vsi rodbinski člani, za katere prejema doklado po invalidskem zakonu iz leta 1925.

c) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva, odnosno krajevnega policijskega oblastva, da ni bil kaznovan po odredbah točke 1. pod c) § 5. tega zakona.

Aktivni in rezervni častniki, ki so bili kot taki onesposobljeni med vojno, predložijo potrdilo (uverjenje) ministrstva za vojsko in mornarico. Med te častnike se štejejo tudi častniki, na katere se nanašajo predpisi drugega odstavka § 106.

Sodbe, izrečene pred vojno, med katero je bil vojni invalid onesposobljen, ne vplivajo na njegovo pravico do državne zaščite in pomoči.

č) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva, odnosno policijskega oblastva, da ni nobenega izmed primerov iz točk 5.), 6.), 7.), 8.) in 10.) § 42. Oni, ki so bili aktivni častniki, pa so sedaj v pokoju ali

ostavki, rezervni častniki kakor tudi oni rezervni častniki, ki so razrešeni službe rezervnih častnikov, predlože potrdilo teh oblastev, da ni nobenega izmed primerov iz točk 5.), 6.), 7.), 8.) in 10.) § 42., in potrdilo (uverjenje) ministrstva za vojsko in mornarico, da ni nobenega izmed primerov iz točk 7.) in 9.) § 42. To velja tudi za častnike, na katere se nanašajo predpisi drugega odstavka § 106. Častnikom, ki so ob času, ko predlože prijavo, v aktivni službi, izda potrdilo (uverjenje), da ni nobenega izmed primerov iz točk 7.), 8.) in 10.) § 42., ministrstvo za vojsko in mornarico.

Sodbe, izdane pred onesposobitvijo — kolikor niso našteje v točki 1. pod c) § 5. — ne vplivajo na pravico do državne zaščite in pomoči.

Potrdila, da ni nobenega izmed primerov iz točk 1.), 2.), 3.) in 4.) § 42., ni treba predlagati, ker mora državno, samoupravno ali občinsko oblastvo obvestiti o vsakem takem primeru, čim se pojavi, finančno oblastvo, da začasno ustavi invalidnino, kakor tudi pristojno invalidsko sodišče, da odloči o izgubi državne zaščite in pomoči.

b) Rodbine:

1.) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva o članih rodbinske zajednice ali zadruge in potrdilo davčne uprave o premoženju in nepremični imovini, kjer koli bi bila, o letnih dohodkih od poklica, službe, obrta in drugih virov, o mesečni plači ali pokojnini, o neposrednem davku, ki ga je plačeval na omenjene davčne objekte pokojnik — od katerega izvaja rodbina svojo pravico do državne zaščite in pomoči — ob času, ko je bil onesposobljen, odnosno je umrl ali se je pogrešil, odnosno od njegovega očeta, če je bil takrat z njim v zajednici, odnosno njegova zadruga, če je bil takrat njen član; potrdilo o neposrednem davku, s katerim je na omenjene davčne objekte sedaj obremenjena njegova rodbina, odnosno njegov oče, če živi z njegovo rodbino v zajednici, odnosno njegova zadruga, če obstoji. Potrdilo o višini plače ali pokojnine ali pripadajočih doklad državnih ali samoupravnih uslužbenecv izda blagajna, ki izplačuje te prejemke.

Rodbine, ki so predložile še ob vložitvi prošnjo za invalidsko podporo po prejšnjih zakonskih predpisih potrdilo o imovinskem stanju ob času, ko je bil pokojnik onesposobljen, odnosno je umrl, niso dolžne, predlagati tega potrdila iznova.

Če ni iz časa, ko je bil umrl vojni invalid onesposobljen, odnosno je umrl ali se je pogrešil, podatkov o imovinskem stanju in odmerjenih neposrednih davkih, je postopati tako, kakor je pojasnjeno za osebne invalide.

2.) Potrdilo občinskega oblastva ali matičnega urada, da se vdova ni zopet omožila, kakor tudi potrdilo občinskega oblastva, odnosno krajevnega policijskega oblastva, kakšno je njeno vedenje.

3.) Potrdilo občinskega oblastva, da so živi vsi rodbinski člani, ki uživajo invalidsko podporo.

4.) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva, odnosno krajevnega policijskega oblastva, da niso bili ne rodbinski člani ne osebe, od katerih izvajajo svojo

pravico do invalidske podpore, kaznovani po odredbah točke 1. pod c) § 5.

Sodbe, izrečene pred vojno, med katero je bil vojni invalid onesposobljen, odnosno je bojnik umrl ali se je pogrešil, ne vplivajo na pravico njegove rodbine do državne zaščite in pomoči.

Rodbine umrlih vojnih invalidov — aktivnih in rezervnih častnikov — kakor tudi rodbine aktivnih in rezervnih častnikov, ki so kot bojniki padli, umrli ali so se pogrešili med vojno, predlože potrdilo (uverjenje) ministrstva za vojsko in mornarico, da niso bili ti častniki med vojno kaznovani zaradi dejanj, izvršenih med vojno, po odredbah točke 1. pod c) § 5. Med te častnike se štejejo tudi oni častniki, na katere se nanašajo predpisi drugega odstavka § 106.

5.) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva, odnosno krajevnega policijskega oblastva, da ni ne pri pokojniku ne pri rodbini nobenega izmed primerov iz točk 5.), 6.), 7.), 8.) in 10.) § 42. Da ni pri pokojniku nobenega izmed primerov iz točk 7.) in 9.) § 42., če je bil pokojnik aktiven ali rezervni častnik, aktiven častnik v ostavki, odnosno rezervni častnik, razrešen službe rezervnega častnika, izda potrdilo (uverjenje) ministrstvo za vojsko in mornarico. Prav to velja tudi za častnike, na katere se nanašajo predpisi drugega odstavka § 106.

Sodbe, izrečene, preden je bil vojni invalid onesposobljen, odnosno je bojnik padel, umrl ali se je pogrešil — kolikor niso že našteje v točki 1. pod c) § 5. — ne vplivajo na pravico do državne zaščite in pomoči.

Glede točk 1.), 2.), 3.) in 4.) § 42. veljajo odredbe, navedene pod točko a) člena 27. tega pravilnika za osebne invalide.

6.) Potrdilo šolskih oblastev, odnosno zavodov, v primerih, naštetih v točkah 6.) in 7.) pod b) § 104.

c) Roditelji:

1.) Potrdilo o imovinskem stanju in neposrednih davkih po odredbah, ki veljajo za rodbine.

2.) Potrdilo davčne uprave, da padli, umrli ali pogrešani sin, po katerem jim je prisojena invalidska podpora, nima rodbine (žene ali otrok), ki prejema invalidsko podporo.

3.) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva, da nimajo drugega polnoletnega sina.

4.) Izpisek iz rojstnih knjig, kjer pa teh ni, potrdilo po členu 59. uredbe o pravni likvidaciji stanja, ustvarjenega z vojno.

5.) Če imajo manj kot 60 let, izpričevalo državnega ali samoupravnega zdravnika, pristojnega za kraj njih stalnega bivališča, da so nesposobni za pridobitno delo.

Roditelji, ki bivajo v inozemstvu zaradi specialnega zdravljenja, kakor tudi inozemski državljani predlože izpričevalo, da so nesposobni za pridobitno delo, onega zdravnika, ki ga odredi predstavnik naše kraljevine v inozemstvu.

6.) Potrdilo pristojnega občinskega oblastva ali matičnega urada, da se potem, ko se je pogubil, pogrešil ali je umrl sin, na katerega opirajo svojo pra-

vico, oče ni zopet oženil, odnosno mati ni zopet omožila.

7.) Potrdilo, da niso bili ne oni ne oseba, od katere izvajajo pravico do invalidske podpore, kaznovani po odredbah točke 1. pod a) § 5., predlože po odredbah, ki veljajo za rodbine.

8.) Potrdilo, da ni ne pri njih ne pri pokojniku, od katerega izvajajo pravico do invalidske podpore, nobenega izmed primerov iz § 42., predlože po odredbah, ki veljajo za rodbine.

Člen 28.

(§ 106.)

Predpis predposlednjega odstavka § 4., da je bojnika, o katerem ne prispe nobena zanesljiva vest, s sodno rešitvijo proglasiti za pogrešanega, se ne nanaša na nerešene predmete po §§ 101. in 106.

Invalidski predmeti onih oseb, ki so se zatelekle dne 13. julija 1929. v inozemstvu in ki jim dotlej invalidski prejemki niso bili prisojeni z izvršilno odločbo, kakor tudi onih oseb, ki so predložile pred dnem 13. julija 1929. pristojnim oblastvom potrebno prijavo in ki jim do tega dne prejemki niso bili prisojeni z izvršno odločbo, pa se potem izselijo v inozemstvo, se morajo smatrati za nerešene v zmislu § 106. in rešiti kot taki po novem zakonu; samo pravočasnost prijave, začetek, trajanje in velikost invalidskih prejemkov do dne 1. januarja 1930. se rešijo po prejšnjih invalidskih zakonskih predpisih.

Člen 29.

(§ 107.)

Invalidom I. skupine, ki imajo pravico do specialne doklade za oskrbovanje, prisojajo invalidska sodišča z invalidnino vred tudi to doklado.

Po odredbah § 107. pozivljejo komisije za pregledovanje invalidov, pri vojaškem okrožju superrevizijske komisije pristojne komande divizijske oblasti na pregled invalide samo, kadar ga smatrajo za potrebnega, da se pravilneje odredi odstotek onesposobljenosti.

Ce invalidsko sodišče vojnemu invalidu ne prizna pravice do invalidnine zato, ker ne izpolnjuje pogojev iz § 99., oceni, ali ima prosilec pravico do ostalih vrst zaščite in pomoči po tem zakonu, ter izreče po tem svojo odločbo.

Predpis poslednjega odstavka § 71. se nanaša tudi na predmete, omenjene v § 107.

Člen 30.

(§ 109.)

Predpis prvega odstavka § 109. velja tudi za naše državljane, ki so pripadali med minulimi vojnami kot dobrovoljci sestavu srbske ali črnogorske vojske ali so se kot vstaši ali četniki borili v njih vrstah ter izpolnjujejo tudi ostale pogoje tega zakona; pravico do državne zaščite imajo po odredbah tega zakona tudi njih rodbine.

Člen 31.

(§ 112.)

V znesek 20 dinarjev se ne štejejo davki, omenjeni v drugem in tretjem odstavku § 99., in tudi ne davek za maksimirane dohodke, omenjene v četrtem odstavku § 99.

Dokler se davčnemu zavezanecu ne odmerijo davki po sedanjem zakonu o neposrednih davkih na vse njegove davčne objekte, omenjene v prvem odstavku § 99., se odreja siromašno stanje po znesku 20 dinarjev osnovnih in neposrednih davkov, odmerjenih po prejšnjih davčnih predpisih na zemljišče (brez desetinske povprečnine), na obrate, poklice in glavnico, če že ne presežajo neposredni davki iz prvega odstavka § 99., deloma odmerjeni po novih davčnih predpisih, zneska 120 dinarjev ali če ne presežajo dohodki od nesamostalnega dela iz četrtega odstavka § 99. maksimiranega zneska.

Člen 32.

(§ 113.)

Vojni invalidi z najmanj 30 % nesposobnosti za pridobitno delo, ki so bili zbog bolezni, dobljeni med vojno, priznani za take po odredbah invalidskega zakona iz leta 1925., ki pa izgube po odredbah tega zakona pravico, nadalje prejemati invalidnino, obdrže pravico samo do zdravljenja onih bolezni, zbog katerih so bili proglašeni za invalide.

Te osebe smejo zahtevati brezplačno zdravljenje na podstavi: overovljenega prepisa sodne odločbe o priznani pravici po invalidskem zakonu iz leta 1925., overovljenega prepisa invalidskega potrdila (uverjenja) ali invalidskega lista, iz katerega je razvidna diagnoza bolezni, zbog katerih je bil prosilec proglašen za invalida, overovljenega prepisa potrdila pristojnega oblastva, da je prejemal do dne 1. oktobra 1929. invalidnino ali da je ni prejemal zato, ker se mu je invalidnina odkupila ali ker je dobil zemljišče po odredbah agrarne reforme. Če je bil dne 1. oktobra 1929. državni uslužbenec, overovljen prepis pristojnega oblastva o tem. Poleg tega predloži potrdilo občinskega oblastva, odnosno policijskega oblastva, da ni nobenega izmed primerov, ki ima za posledico izgubo državne zaščite in pomoči po § 42.

Člen 33.

(§ 114.)

Ko invalidska sodišča rešujejo predmete po § 107., morajo vršiti revizijo po § 114. ter zahtevati podatke po § 47. samo od vojnih invalidov, omenjenih v drugem odstavku § 106., ker je bila tem invalidom invalidnina prisojena po izpovedbah prič pred razdelitvijo vojaških arhivov.

Ce je tak vojni invalid umrl, morajo predložiti člani njegove rodbine, odnosno njegovi roditelji, ki izvajajo od njega pravico do državne zaščite in pomoči, podatke o njegovi vojaški obveznosti v mirnem in vojnem času, o činu, kraju in času onesposobitve med vojno.

Člen 34.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 20. decembra 1929.;

St. br. 83.215.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje;

dr. M. Drinković s. r.

62.

Odločba

[o ustanovitvi finančnih inspektoratov.*]

Na podstavi § 10., odstavka (6), zakona o organizaciji finančne uprave odrejam, da se ustanove finančni inspektorati v nastopnih krajih in s teritorialno pristojnostjo tako-le:

VIII. V območju dravske finančne direkcije:

finančni inspektorat s sedežem v Mariboru za območja davčnih uprav v Dolnji Lendavi, Murski Soboti, Ljutomeru, Ormožu, Ptuj, Mariboru, na Prevaljah, v Slovenjgradcu, Šoštanju, Celju, Konjicah, Brezicah, Slovenski Bistrici, Šmarju in Rogatcu.

Oddelek za davke naj izvrši vse, česar je nadalje treba.

V Beogradu, dne 20. decembra 1929.;

št. 114.848.

Minister za finance:

dr. S. Šverljuga s. r.

63.

Naredba

[o poslovanju finančnih inspektoratov.]**

Na podstavi § 10., odstavka (6), zakona o organizaciji finančne uprave odrejam:

Finančni inspektorati jemljejo predhodno v svojo pristojnost samo posle v službi neposrednih davkov, ki spadajo v pristojnost finančnih direkcij, izvzemši odmero družbenega davka.

Finančni inspektorat vrši po svoji pristojnosti vso korespondenco ter je v neposrednem odnosu z dotičnimi oblastvi.

Vsakega 15. in poslednjega dne v mesecu mora predložiti svoji finančni direkciji poročilo o stanju poslov. Vsako važnejše dejanje mora naznaniti za vsak primer posebe finančnemu direktorju, eventualno zahtevati od njega navodila, pa bodisi tudi v reševanju konkretnih primerov.

Finančni inspektorati so neposredno podrejeni finančnim direkcijam ter se smatrajo za njih sestavni del. Svojo službo morajo izvrševati po navodilih in instrukcijah, prejetih od finančne direkcije.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 21. decembra 1929., št. 299/CXXV. — Tukaj je priobčen samo mariborski finančni inspektorat.

** «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 21. decembra 1929., št. 299/CXXV.

Naslov vsakega inspektorata mora imeti na prvem mestu ime finančne direkcije, na drugem pa svoje, n. pr. «Drinska finančna direkcija, finančni inspektorat v Valjevu».

Davčne obračune za svoje območje vrše inspektorati samostalno in vodijo sresko davčno knjigo za podrejene davčne uprave. Finančne direkcije vodijo to knjigo sumarno po inspektoratih in po upravah, ki so jim neposredno podrejene.

Ostalo, česar je treba, ukrene oddelek za davke.

Minister za finance:

dr. S. Šverljuga s. r.

64.

**Ustanovitev odsekov za carine
pri finančnih direkcijah.***

Minister za finance je odredil pod C. br. 52.243 z dne 14. decembra 1929.: Odseki za carine se ustanovljajo pri beograjski, vardarski, dravski, zetski, primorski in savski finančni direkciji. Pristojnost teh odsekov se razprostira na vse carinarnice, ki so v območju istoimenskih banovin, samo da spadajo carinarnice v območju dunavske in moravske banovine pod odsek za carine beograjske finančne direkcije, carinarnica v Dubrovniku pod odsek za carine primorske finančne direkcije in carinarnica v Sarajevu pod odsek za carine savske finančne direkcije.

Iz pisarne ministrstva za finance.

65.

**Organizacija občega oddelka ministrstva
za finance.****

Na podstavi §§ 3., 4., 5., 6., 7., 8., 46. in 127. zakona o organizaciji finančne uprave z dne 7. decembra 1929., s katerim se je ustanovil pri ministrstvu za finance nov, obči oddelek (I.), je izdal minister za finance pod št. 8594 z dne 23. decembra 1929. to-le odločbo:

«Obči oddelek (I.) začne poslovati dne 1. januarja 1930. ter se deli:

- na administrativni odsek;
- na personalni in pokojninski odsek;
- na odsek za samoupravne finance;
- na odsek za finančno kontrolo;
- na razdelek (referat) za tehnično posle iz pristojnosti finančne uprave;
- na ekonomat;
- na knjižnico.

V področje administrativnega odseka spadajo:

1.) izdelovanje administrativnih odločb, navodil, pojasnil in tolmačenj glede uporabljanja zakona o

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 23. decembra 1929., št. 300.

** «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 27. decembra 1929., št. 304/CXXIX.

uradnikih (izvzemši odredbe o kretanju v službi in o pokojnin), zakona o državnem računovodstvu, finančnega zakona, zakonskih predpisov o draginjskih dokladah aktivnih civilnih uradnikov in ostalih državnih uslužbencev, upokojencev in drugih državnih platežnikov, uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja in selitev v državi in v inozemstvu in administrativnih zakonov vseh ostalih strok, kolikor se nanašajo na izvrševanje državnega proračuna;

2.) administrativni posli državnih pravobranilcev, izvzemši personalne posle;

3.) ustroj pisarn;

4.) finančno-publicistična in prevajalna dela;

5.) uredništvo »Finansijskega zbornika« kot službenega glasila ministrstva za finance;

6.) ostali posli ministrstva za finance in drugih ministrstev, za katere je treba soglasnosti ministra za finance, kolikor izvirajo iz zgoraj navedenih zakonskih predpisov.

V področje personalnega in pokojninskega odseka spadajo:

1.) personalni posli, ki se tičejo uslužbencev običnega oddelka (I.) in vseh finančnih uradnikov kakor tudi vseh pisarniških uslužbencev;

2.) izdelovanje mnenj in pojasnil o vseh vprašanih personalnega značaja in pokojnin;

3.) služba v vseh vprašanih, ki se tičejo pokojnin, invalidnine in vseh vrst državne pomoči, najsi se zovejo kakorkoli, tako za ministrstvo za finance kakor tudi za vse upravne resortse;

4.) posli glede izplačevanja pokojnin in akontacij pokojnin;

5.) administrativni posli disciplinskega sodišča pri ministrstvu za finance.

V področje odseka za samoupravne finance spadajo:

1.) posli glede odobravanja:

proračunov selskih občin, pri katerih preseza doklada odstotek, odrejen v členu 20. zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o neposrednih davkih;

vseh proračunov mestnih občin, katerih skupni dohodki in razhodki presežajo 3.000.000 (tri milijone) dinarjev;

vseh sklepov opštinskih sudov na ozemlju Srbije in Črne gore o uvedbi taks iz oddelka »L« zakona o taksah;

vseh uredb in tarif o uvedbi občinskih samostalnih davščin;

vseh banovinskih proračunov;

virementov in prekoračitev po vseh samoupravnih proračunih;

vseh obremenitev in odsvojitvev imovine in pravice občin in banovin, vodnih zadrug in ostalih ustanov samoupravnega značaja;

2.) izdelovanje vseh pojasnil in navodil o sestavljanju, odobravanju in izvrševanju samoupravnih proračunov;

3.) nadzorstvo nad pravilnim uporabljanjem zakona o samoupravnih financah;

4.) zbiranje, urejanje in vknjiževanje podatkov o gibanju samoupravnih dohodkov in razhodkov.

V področje odseka za finančno kontrolo spadajo:

1.) izdelovanje administrativnih odločb, navodil, pojasnil in tolmačenj glede uporabljanja zakona o organizaciji finančne kontrole;

2.) nadzorstvo nad poslovanjem organov finančne kontrole;

3.) skrb za red in disciplino pri finančni kontroli;

4.) evidenca zvaničnikov finančne kontrole.

V področje razdelka (referata) za tehnične posle iz pristojnosti finančne uprave spada: proučevanje in izdelovanje referatov o vseh tehničnih vprašanjih iz pristojnosti finančne uprave.

V področje ekonomata spadajo: posli glede zalaganja s pisarniško opremo, materialom in ostalimi potrebščinami, skrb za vzdrževanje opreme in zgradb, evidenca o potroških električnega toka in vode kakor tudi voditev glavnega inventarja, kolikor se nanaša vse to na ministrstvo za finance.

V sestav običnega oddelka (I.) spadata tudi:

kabinet ministra za finance za opravljane poslov, ki mu jih odredi minister;

komisar (odposlanec) ministra za finance pri samostalni upravi državnih monopolov, po katerem nadzira minister poslovanje te uprave in ki je neposredno podrejen ministru.

Iz pisarne kabineta ministra za finance v Beogradu, dne 23. decembra 1929.; št. 8594/29.

66.

Ustanovitev odsekov pri oddelku za carine ministrstva za finance.*

Minister za finance je odredil pod C. br. 53.000 z dne 23. decembra 1929.:

Pri oddelku za carine ministrstva za finance se ustanavljajo ti-le odseki:

1.) administrativni;

2.) kazenski;

3.) tarifni; in

4.) statistični.

Poleg navedenih odsekov se ustanavljajo pri oddelku za carine ti-le razdelki:

1.) za knjigovodstvo;

2.) personalni; in

3.) za pobijanje tihotapstva.

Administrativni odsek pretresa in pripravlja odločbe in rešitve o vseh predmetih, ki se nanašajo:

a) na mednarodni in notranji promet blaga in potnikov, kolikor spada ta promet pod carinsko nadzorstvo;

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije« z dne 27. decembra 1929., št. 304/CXXIX.

zorstvo, kakor tudi na reguliranje vseh vprašanj, ki so v zvezi s tem;

b) na formalno postopanje ob ocarinjanju blaga kakor tudi na vse spore, zasnovane na uporabljanju tarif, izvzemši kazenske, in na spore o kakovosti blaga, kolikor niso odkazana poedina vprašanja izmed njih v področje drugega odseka ali kakšnega razdelka.

Kazenski odsek pretresa in pripravlja odločbe o vseh predmetih carinsko-kazenskega postopanja.

Tarifni odsek pretresa in pripravlja odločbe in rešitve o vseh predmetih, ki se nanašajo:

a) na uporabljanje carinskih tarif in vseh vprašanj, izvirajočih iz njih uporabljanja;

b) na uporabljanje odredb v predlogu zakona o obči carinski tarifi;

c) na izdelovanje komentarjev carinskih tarif in imenikov blaga; na zbiranje in urejanje materiala za izdelovanje projekta zakona o obči carinski tarifi; na zbiranje in urejanje materiala, potrebnega za trgovinska pogajanja, kolikor je za to pristojen oddelek za carine, kakor tudi na pretresanje tarifnih sporov o kakovosti blaga po uredbi o trošarini za mesto Beograd.

Statistični odsek zbira in ureja podatke o gibanju naše zunanje trgovine.

Razdelek za knjigovodstvo posluje v predmetih glede izdelovanja in izvrševanja državnega proračuna, kolikor se nanaša na carinsko službo; pripravlja navodila carinarnicam in centralnim carinskim blagajnam o uporabljanju zakonskih odredb, ki se nanašajo na osebne in materialne izdatke in državno in samoupravne dohodke, na njih vknjiževanje in obračunavanje kakor tudi na upravljanje državnega inventarja in materiala, kolikor se nanaša na carinsko službo; posluje v predmetih, ki se nanašajo na uporabljanje določil uredbe o tlakovini, zlasti na vsa pripravljala dela za izgradnjo objektov, potrebnih za carinsko službo; posluje v predmetih, ki se nanašajo na uporabljanje pravil o upravljanju in porabljanju denarja iz fonda za pobijanje tihotapstva, kolikor se tičejo ti posli upravljanja denarja iz fonda za pobijanje tihotapstva.

Personalni razdelek posluje v vseh predmetih, zasnovanih na zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in na zakonu o organizaciji finančne uprave z dne 7. decembra 1929., kolikor se nanaša le-ta na ureditev vprašanj personalnega značaja in kolikor ne spadajo ta vprašanja v področje občega oddelka.

Razdelek za pobijanje tihotapstva posluje v vseh predmetih, ki se nanašajo na pobi-

janje tihotapstva, in nadzira v ta namen ves promet s carinskim blagom.

Iz ministrstva za finance v Beogradu,
dne 23. decembra 1929.; C. br. 53.000.

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 304/CXXIX z dne 27. decembra 1929.:

Objava generalne direkcije državnih železnic z dne 20. decembra 1929.: Po odloku ministra za promet z dne 30. avgusta 1929. z veljavnostjo od dne 1. januarja 1930. se ne bodo odslej železniške tarife, ki stopijo v veljavo ali ki se ukinejo, nadalje njih izpremembe in dopolnitve več razglašale v «Službenih Novinah Jugoslavije», ampak v «Saobraćajnem vesniku» v Beogradu, na katerega se lahko naroče tudi privatne osebe pri vseh postajnih blagajnah državnih železnic in pri glavnih blagajnah oblastnih železniških direkcij. Letna naročnina znaša 250 Din, poluletna 125 Din, trimesečna 65 Din. Poedine številke se dobivajo za ceno 6 Din.

Številka 306 z dne 30. decembra 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 11. decembra 1929.: V 1. skupino III. kategorije je pomaknjen Jeglič Karel, stražni nadzornik deželnega sodišča v Ljubljani.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 20. decembra 1929.: Postavljeni so po službeni potrebi: za pomočnika finančnega direktorja v 3. skupini I. kategorije moravske finančne direkcije Spindler Martin, finančni svetnik v 4. skupini I. kategorije pri dravski finančni direkciji; za pomočnika finančnega direktorja v 3. skupini I. kategorije dravske finančne direkcije Bajič Fran, finančni svetnik v 4. skupini I. kategorije pri isti finančni direkciji; za višjega finančnega tajnika v 5. skupini I. kategorije dravske finančne direkcije Kostić Nikola, višji tajnik ministrstva v isti skupini iste kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 11. decembra 1929.: Postavljen je na prošnjo za davčnega kontrolorja v 2. skupini II. kategorije pri davčni upravi v Celju Vidénšek Jernej, davčni kontrolor v isti skupini iste kategorije pri davčni upravi v Laškem.

Odlok ministra za trgovino in industrijo z dne 30. novembra 1929.: Postavljeni so po službeni potrebi v dosednji skupini dosedanje kategorije kontrolorji mer v 4. skupini II. kategorije, in sicer pri kontrolah mer in dragocenih kovin: v Celju Novak Ignacij, doslej v Mariboru, v Zagrebu Saul Fran, doslej v Mariboru, in v Ljubljani Letnik Josip, doslej v Beogradu.